

جایگاه نذر و اهمیت آن در میان صفویان

۱۹ اسفند ۱۴۰۱ ساعت ۱۰:۴۲

رسم بسیار متداول نزد ایرانیان نذر کردن است. هنگامی که به مسافرت‌های دور می‌روند و یا می‌خواهند دست به کاری بزرگ و مهم بزنند و نیز موقع بیماری یا بحران‌های دیگر نذوراتی به بقعه هدیه می‌کنند

یکی از آداب معنوی مهم و بارز در دوره صفویان نذر دادن بود. نذر دادن به اشکال مختلف صورت می‌گرفت. یکی از اشکال رایج برای نذر دادن، مراجعت به بقعه شیخ صفی و ذبح انواع حیوانات و یا پختن غذاهای مختلف بود. آدام اولتاریوس در سفرنامه خود به شرح مبسوط نذر دادن پرداخته است:

«رسم بسیار متداول نزد ایرانیان نذر کردن است. هنگامی که به مسافرت‌های دور می‌روند و یا می‌خواهند دست به کاری بزرگ و مهم بزنند و نیز موقع بیماری یا بحران‌های دیگر نذوراتی به بقعه هدیه می‌کنند. ضمناً چنانچه حاجت آنان بر آورده شد و یا به موفقیت‌هایی دست یافتند به زیارت بقعه می‌روند و هدایا و صدقاتی نثار آنجا می‌کنند و یا اینکه در وصیت‌نامه خود جائی و یا چیزی را وقف و یا تقدیم شیخ صفی می‌کنند. از اینرو روزانه پول نقد بسیار اسب، الاغ، شتر، گوسفند و سایر حیوانات و نیز اجناس به این محل به عنوان نذر و صدقه وارد می‌شود. به کسانی که هدایا و صدقات را آورده‌اند مشتی پر از رازیانه و بادیان داده می‌شود؛ معنای این کار اینست گویا روح آنان از حلاوتی ویژه تازه می‌شود. برای دریافت وجوه صدقات و هدایا دو نفر سوگند خورده مأمورند که نذورچیان (از واژه عربی نذور که معنای وقف نذریه و پیمان می‌دهد) نام دارند. این دو نفر هر روز در خانه‌ای که سمت چپ مسجد چله خانه واقع شده است می‌نشینند. بین این دو صندوقی گرد که با مخمل قرمز پوشیده شده است قرار دارد. آن‌ها وجوه صدقات را از سوراخی در بالای صندوق به درون آن می‌اندازند. شتر، اسب و الاغ‌هایی که آورده می‌شود، فوراً می‌فروشند و پول آن را به صندوق می‌ریزند ولی گوسفند و گاوهای نر را ذبح و گوشت آن را بین فقرا تقسیم می‌کنند.»

منبع: آدام اولتاریوس، سفرنامه اولتاریوس، تهران، سازمان انتشاراتی و فرهنگی ابتکار، ۱۳۶۳، صص ۱۳۳-۱۳۴

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49116/جایگاه-نذر-میان-اهمیت-نذر-جایگاه/49116>